

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo

Høring – forslag til endringer i forskrift 7.desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m. m (energilovsforskriften) og endringer i forskrift fastsatt av NVE i medhold av energilovsforskriften

Oppsummering

Energi Norge er i store trekk tilfreds med de forslagene til endringer som Olje- og energidepartementet har foreslått og mener at disse bidrar til en klargjøring av regelverket.

Kommentarer til endringsforslagene

Vi viser til Olje- og energidepartementets brev datert 15.1.2010.

Energi Norge har følgende kommentarer;

Til § 1-1 Virkeområde

Energi Norge er positiv til at bruk av elektrisk energi tas inn i virkeområdet til energilov og energilovsforskriften.

Til § 3-1 Konesjonsplikt for elektriske anlegg

Vi mener at det er riktig at alle fordelingsanlegg i utgangspunktet foreslås omfattet av konsesjonsplikten.

Det finnes i praksis andre tilknytningspunkt enn det departementet omtaler, og vi antar at departementet er klart over disse. Vi antar at det ikke skal gjøres endringer for etablerte løsninger.

Utgangspunktet skal nå være at også lavspente elektriske anlegg er konsesjonspliktige, jf forslag til ny § 3-1. Det legges imidlertid opp til enkelte unntak fra dette. Unntak gjelder for "*kundespesifikke anlegg*" og fordelingsanlegg som kan forsyne 200 A ved 3 faser og 230 V. Videre kan andre lavspente fordelingsanlegg unntas fra konsesjonsplikten dersom konsesjon "*anses åpenbart unødvendig*".

Med kundespesifikke anlegg menes "*elektriske anlegg som eies og brukes av bare denne kunden selv*", typisk "*forsyningsnett innad på kundespesifikke industriområder, gårdstun*" mv, samt "*veilys*", jf høringsnotatets merknader til ny § 3-1 tredje ledd. Bestemmelsen må leses med det for øyet at NVE som den store hovedregel ikke lenger ønsker konsesjonsfrie lavspentanlegg. Tredje ledd bokstav a må derfor

anses som en relativt snever unntaksregel. Det kan tenkes anlegg som kan betegnes som ”kundespesifikke” uten at de nødvendigvis faller innenfor noen av kategoriene nevnt i høringsnotatet, jf over. Høringsnotatets oppstilling legger imidlertid ikke opp til å være uttømmende. I tillegg kommer ”sikkerhetsventilen” i fjerde ledd, som blant annet kan tenkes å komme til anvendelse på situasjoner som ikke fanges opp av de to hovedunntakene i tredje ledd.

Alt i alt mener Energi Norge at forslaget til ny § 3-1 tredje ledd, sammenholdt med fjerde ledd, synes å regulere spørsmålet om unntak for kundespesifikke anlegg på en grei måte. Vi mener at det vil være vanskelig – og etter vår oppfatning lite hensiktsmessig – med en nærmere spesifisering av hva som ligger i dette direkte i forskriftsteksten, da det i så fall blir vanskelig å utforme en forskriftstekst som tar høyde for ethvert fremtidig, uforutsett forhold. Slik teksten er utformet nå, synes Energi Norge at den gir den nødvendige grad av fleksibilitet, slik at NVE kan ta stilling til om et konkret anlegg bør være konsesjonspliktig eller ikke, herunder at man kan ta høyde for eventuelle uforutsette forhold som måtte dukke opp i fremtiden.

Til § 3-2 Innholdet i søknader om konsesjon for elektriske anlegg

Energi Norge har kommentert dette punktet i tidligere høringer. Det at myndighetene stiller krav til eierskapet til nettselskapenes eiendommer innskrenker konsesjonærenes muligheter for å velge organisatoriske modeller for å effektivisere den samlede nettvirksomheten. Det er etter Energi Norges syn uheldig å utvide myndighetenes mulighet til å stille krav til eierskap. Myndigheten kan heller oppstille krav til dokumentasjon som kan kreves fremlagt og at disse avtalene sikrer nødvendig kontroll, pålitelig drift og ivaretar hensynet til beredskap.

Til § 3-3 Områdekonsesjon

Vi mener at utvidelsen av områdekonsesjonen i utgangspunktet er fornuftig.

Energi Norge mener at OEDs forslag bidrar til å rydde opp i grensesnitt mot kunden og klargjør og styrker kundenes rettigheter. Forslaget vil også styrke nettselskapenes rettigheter/plikter og fjerne de fleste av dagens ulemper for nettselskapene. Vi støtter også at det blir unntak slik OED foreslår. Det kan være behov for en ytterligere presisering av grensesnittet mot kunde, men at dette skjer i andre regelverk som for eksempel NVE håndterer. Forslaget griper ikke inn i etablerte rettigheter og en endring her vil nødvendigvis måtte skje over tid.

Til ny § 3-4 Tilknytningsplikt for produksjon

Første, andre og tredje ledd. Energi Norge er enig i det som Olje- og energidepartementet foreslår. Det bør presiseres hvilke kriterier, for eksempel samfunnsøkonomiske, som skal ligge til grunn dersom en må velge mellom alternative nettinvesteringer.

Forskriftsforslaget etablerer en generell tilknytningsplikt for nettselskapene, også for produksjon, jf forslaget § 3-4. Etter denne bestemmelsens fjerde ledd er det likevel adgang til å søke om unntak fra tilknytningsplikten (for produksjon) dersom ”tiltaket ikke er samfunnsmessig rasjonelt”. Det enkelte nettselskap må selv søke om slikt unntak dersom en mener vilkårene for dette er til stede. Energi Norge setter spørsmålsteget ved hvordan dette kan fungere i praksis, herunder hvorvidt nettselskapet i den forbindelse vil få tilgang til opplysninger om produsentens investeringskostnader med mer. Nettselskapene har ikke uten videre krav på innsyn i denne typen opplysninger hos de aktuelle produsentene. Noen slik innsynsrett etableres heller ikke i og med de nye reglene om tilknytningsplikt.

Nettselskapene vil derfor i stor grad være avhengig av at produsentene gir ut disse opplysningene på frivillig basis. Dette kan gjøre de samfunnsøkonomiske beregningene usikre.

Vi vil imidlertid understreke at en søknad om unntak etter § 3-4 fjerde ledd ikke nødvendigvis forutsetter noen fullstendig og detaljert analyse av hvorvidt tiltaket er samfunnsmessig rasjonelt eller ikke fra nettselskapets side. Dette vil det til syvende og sist være opp til NVE å avgjøre. Vi viser blant annet til Olje- og energidepartementets høringsnotat av 9. desember 2008, der det på side 7 uttales at *”Dersom nettselskapet mener at nettilknytning sett i sammenheng med produksjonsprosjektet ikke er samfunnsmessig rasjonelt, må selskapet søke om fritak fra tilknytningsplikten. NVE skal gjøre en vurdering av om prosjektene er samfunnsmessig rasjonelle”* (vår understrekning).

Når en ny produsent søker om nettilknytning, vil man måtte oppgi de opplysninger som er nødvendige for at nettselskapet kan beregne hvilke tiltak dette forutsetter i overføringsnettet, herunder hvor mye disse tiltakene vil koste. I tillegg vil det nødvendigvis måtte fremgå en del opplysninger om det nye prosjektet i meldinger, konsesjonssøknader mv til NVE. Slike meldinger, konsesjonssøknader mv vil som den store hovedregel være offentlig tilgjengelige. Med dette som utgangspunkt antar vi at nettselskapene vil kunne gjøre seg opp en foreløpig formening av hvorvidt nødvendige nettinvesteringer står i forhold til prosjektets ”nytteverdi”. I den grad disse opplysningene tilsier at påkrevde nettinvesteringer ikke står i forhold til forventet ”gevinst” ved prosjektet, vil det være grunnlag for en søknad til NVE etter § 3-4 fjerde ledd.

I en slik søknad vil nettselskapet måtte redegjøre for *”de(n) konkrete nettforsterkningen(e)”* (jf forslag til § 3-4 fjerde ledd). I tillegg må det argumenteres for hvorfor nettselskapet – med utgangspunkt i tilgjengelige opplysninger – er av den oppfatning at nettkostnaden ikke står i forhold til prosjektet for øvrig (og dermed heller ikke fremstår som *”samfunnsmessig rasjonelt”*).

Deretter vil det være opp til NVE å ta endelig stilling til spørsmålet. I den grad NVE mener det er behov for supplerende opplysninger fra produsentens side, kan NVE henvende seg direkte til vedkommende produsent og be om ytterligere informasjon, for på denne måten å sørge for at saken blir tilstrekkelig opplyst før endelig vedtak treffes (jf for eksempel forvaltningsloven § 17 første ledd der det fremgår uttrykkelig at forvaltningsorganet har en selvstendig plikt til å sørge for at *”saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes”*).

En søknad om fritak fra tilknytningsplikten forutsetter ikke nødvendigvis at nettselskapet har detaljkunnskap om enhver kostnad forbundet med produsentens planlagte prosjekt. Nettselskapet må slik vi ser det, foreta en foreløpig vurdering ut fra foreliggende opplysninger, samt redegjøre for hvilke tiltak prosjektet vil utløse i overføringsnettet, herunder kostnadene forbundet med dette. Utover dette vil det være opp til NVE selv å innhente nødvendige, supplerende opplysninger og foreta den endelige vurderingen av hvorvidt tiltaket er samfunnsmessig rasjonelt eller ikke.

Energi Norge mener at forslaget er bra, men at det er behov for videre arbeid. Med bakgrunn i de omfattende nettinvesteringer vi står foran, mener Energi Norge at det er viktig så raskt som mulig å utvikle konkrete retningslinjer som kan bidra til effektive prosesser.

Til romertall II

Til § 5-2 Innholdet i søknader om konsesjon for fjernvarmeanlegg

Nytt første ledd a) *beskrivelse av søkeren og dennes virksomhet, samt eierforhold*

Vi mener at lovens krav til at konsesjonær skal eie, bygge og drive anlegget ikke er hensiktsmessig.

Fjernvarmesektoren er fortsatt relativt liten, men er i en ekspansiv vekstfase, og tilgang på kapital er et kritisk punkt. Kravet vil kunne begrense mulighetene for å finansiere utvikling av fjernvarme gjennom deleierskap fra flere aktører.

Kravet innskrenker også konsesjonærens muligheter for å velge organisatoriske modeller for å effektivisere den samlede virksomheten. Det er derfor uheldig å utvide krav til eierskap; energimyndigheten kan gi krav til dokumentasjon som kan kreves fremlagt på at avtaler mellom konsesjonær og driftsansvarlig sikrer nødvendig kontroll, pålitelig drift og ivaretar hensynet til beredskap.

Vennlig hilsen
Energi Norge

Einar Westre
direktør nett og marked

Trond Svartsund
næringspolitisk rådgiver